

WSA w Krakowie orzekł, iż zasada zaufania strony nakazuje przyjmować, że strona, która uprzednio spełniła wszystkie przesłanki do uwzględnienia jej żądania, ma uzasadnione prawo oczekiwać od organów administracji publicznej, aby przy niezmiennych okolicznościach faktycznych i prawnych, kolejne jej podanie złożone w sprawie o tym samym przedmiocie, rozpatrzono w sposób analogiczny. Nieuzasadnionym jest wydawanie decyzji odmiennej od poprzedniej przy niezmiennym stanie faktycznym.

Wójt decyzją odmówił przyznania świadczenia pielęgnacyjnego w związku z rezygnacją z zatrudnienia i sprawowaniem opieki nad matką. Matka wnioskodawcy legitymowała się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności. Była wdową oraz posiadała sześcioro dzieci. Wójt w oparciu o oświadczenia dzieci ustalił, że całodobową opiekę nad tą osobą sprawuje wnioskodawca, zaś pozostałe rodzeństwo nie jest w stanie tej opieki sprawować z powodu znacznej odległości zamieszkania od miejsca pobytu matki. Z oświadczeń rodzeństwa wynikało również, że osoby te nie są w stanie finansować opieki nad matką. Wójt stwierdził, że brak podstaw do przyznania wnioskodawcy świadczenia z uwagi na art. 17 ust. 1 b ustawy o świadczeniach rodzinnych tj. z uwagi na datę powstania niepełnosprawności.

SKO wskazało, że jeśli osoba wymagająca opieki ma oprócz skarżącego jeszcze inne dzieci, z których część zamieszkuje w nieznacznej odległości od tej osoby, to mogą one wspomóc opiekuna także poprzez finansowanie opieki. Art. 129 par. 2 k.r.o. określa kolejność i zakres obowiązku alimentacyjnego. Zauważono, że po stronie żadnej z osób zobowiązanych do alimentacji nie istnieją obiektywne okoliczności, które uniemożliwiałyby wsparcie odwołującego się w sprawowaniu opieki nad matką, bowiem w aktach sprawy nie ma dokumentów potwierdzających trudną sytuację finansową osób. Wójt odstąpił od przeprowadzenia rodzinnych wywiadów środowiskowych względem wszystkich dzieci, a jedynie przyjął oświadczenia tych osób.

Skarżący wniósł sprawę do WSA. Istotnym aspektem był fakt, że wcześniej wydaną decyzją zostało już przyznane świadczenie pielęgnacyjne skarżącemu. Fakt uprzedniego wydania decyzji przyznającej świadczenie nakazuje przyjmować, że skarżący wcześniej ubiegając się o świadczenie, spełnił wszystkie normatywne przesłanki, od których zależne było pozytywne rozpatrzenie jego żądania. Organ odwoławczy nie odniósł się do tej kwestii. Nie zbadał, czy w aktach wcześniej prowadzonej sprawy znajdują się już dokumenty, pozwalające stwierdzić okoliczności, których brak legł u podstawy decyzji kasatoryjnej.

Należy bowiem mieć na uwadze zasadę zaufania strony postępowania administracyjnego do organów państwa. Nakazuje ona przyjmować, że strona, która uprzednio spełniła wszystkie przesłanki do uwzględnienia jej żądania, ma uzasadnione prawo oczekiwać od organów administracji publicznej, aby przy niezmiennych okolicznościach faktycznych i prawnych, kolejne jej podanie złożone w sprawie o tym samym przedmiocie, rozpatrzono w sposób analogiczny. Kolegium powinno ustalić, czy kwestie będące podstawą wydania decyzji kasatoryjnej nie były już wcześniej przedmiotem uwagi organu. Dlatego Sąd uchylił decyzję.

Źródło: III SA/Kr 1050/22 - Wyrok WSA w Krakowie